

Afzender: Dany Taelman
Ambachtenstraat 55 - 8930 Menen

België-Belgique
P.B.
8930 Menen
3/5721
P 007650

ogel van papier

Driemaandelijks tijdschrift
Jaargang 28, Nummer 3
juli-augustus-september 2022
Afgiftekantoor: 8930 Menen

Aan:

De Vogel Van Papier ook op het internet,
met nog veel meer foto's in kleur
www.vogelvanpapier.be

IN DIT NUMMER:

1. Brief van Inge: een beetje een andere Vogel van Papier deze keer 2
2. Ecuador... Wat een land, wat een (inleef)reis ! 5
3. Over Luxe en Liefde:
Mijmeringen van twee leerkrachten die de in leefreis begeleidden 8
4. Muziek voor Tapani: Het Duo Septyn 12
5. Medihulp Ontbijt 13
6. Praktische informatie 14

Het winkeltje van Tapani op de website: www.vogelvanpapier.be/winkeltje

Brief van Inge

Dag allemaal,

Deze keer zal ik het zelf kort houden, want dit wordt geen klassieke Vogel van Papier met “Wel-en-Wee” en eigen mijmeringen. Jullie krijgen deze keer flitsen en indrukken over de belevenissen van 22 jongeren van het College van Veurne die samen met vier leerkrachten op inleefreis kwamen naar Tapani en Ecuador, en ook nog twee tekstjes van de leerkrachten, tekstjes die mezelf wat ongemakkelijk doen voelen, maar volgens anderen perfect in de nieuwsbrief passen.

Tot op de laatste knip was het onzeker of die reis door zou kunnen gaan. Ecuador lag in juni immers weer voor drie weken helemaal plat door terechte sociale opstand. Maar dat maakte verplaatsingen bijna onmogelijk, door de wegbarricades en toch ook wel door het geweld. “Bijna onmogelijk” zeg ik... want Saulo moest met Jayac kost wat kost toch in Colombia geraken voor een optreden. Dat lukte met veel tijd en geduld, te voet, met de fiets, stukjes met een camionette, al muziek spelend... doorheen de barricades... en dan weer een stukje verder met een camionette... tot aan de volgende barricade... En dat was zo 200 km heen... en ook 200 km terug... met een optreden tussenin... goed voor vijf dagen onderweg... en een flinke peesontsteking in de knie als toemaatje.

De dag voor de afreis van de groep uit Veurne kwam er dan toch plots witte rook uit de schoorsteen van de plek waar de onderhandelingen tussen overheid en de protestbewegingen doorgingen... Oef... want als je 't reisverhaal leest, zal je zien dat die inleefreis wel heel veel moois teweeg heeft gebracht.

We kregen tijdens de zomer nog meer bezoek. Frédérique, kinesiste uit Antwerpen, deed vrijwilligerswerk in Taporí, al was dat eerst met een ommetje langs Colombia omwille van voorgenoemde redenen. En mijn nichtje Celine hielp me in Taporí met enkele consultaties bij mensen met heel moeilijke psychiatrische problemen. Ronny, haar man, en zoon Pepijn tekenden er samen met jongeren met verstandelijke beperking. Nu laten we dat idee van “samen tekenen”, oftewel “correspondances”, stillekes groeien tot een project en tentoonstelling in Quito in de komende jaren. En Koen breidde na de inleefreis nog een mooi stukje aan zijn Ecuadorreis, en kwam op het einde nog eens langs met zijn drie dochters en twee lieven.

Onze kinderen waren hier ook allemaal. En al bleef het de ganse tijd een komen en gaan... het is ons toch gelukt om op mijn verjaardag onze “klassieke” familie-avond-met-frietjes-en-film-in-onze-slaapkamer” te organiseren. Voor mijn verjaardag kreeg ik van Sarah een vliegticket naar de Galapagos-eilanden en begin augustus trokken we er samen met Lien naar toe. 't Was puur genieten, pure verwondering, mooi mooi mooi! De wereld blijft toch verrassen... en deed me opnieuw beseffen dat we deel zijn van iets dat zo danig groot en wonderlijk is dat we het met ons klein verstand niet kunnen begrijpen...

Daarna was het “vakantie” in Taporí, voor mij een stille en rustige werkperiode thuis, alleen met Amelie en Sarah, want Saulo vertrok voor vijf weken op tournee naar de USA. Tijd om medisch en onderzoeks-werk en administratie op orde te brengen, tijd om eenvoudig te koken, rustig in de living samen te studeren en verder te werken. Want, al geloven velen het voorzeker niet, het kan hier dus ook wel eens rustig zijn.

Ondertussen zijn we in Taporí opnieuw gestart, “back to other reality” die naast verwondering ook frustratie en confrontatie opwekt: Voor een vrouw van 48 jaar oud met zware heupartrose, waarschijnlijk door niet op tijd gediagnosticeerde aangeboren heupdysplasie zoeken we tevergeefs een plek waar ze een prothese kan krijgen.

Van een orthopedist die in het openbaar ziekenhuis werkt, kregen we letterlijk het volgende te horen bij het zien van de RX: “Oeieoeieoei, die mevrouw heeft een prothese nodig. Maar in het ziekenhuis is er niets van materiaal... We kunnen zelfs geen fractures behandelen...

Als ze wil, mag ze naar de consultatie komen en ik kan haar op de wachtlijst zetten... Maar die is el-

Brief van Inge⁽²⁾

---

lenlang en schuift helemaal niet op... In een privaat ziekenhuis kan ze wel geopereerd worden... maar dat kost dan ongeveer 10.000 USD"... En 10.000 USD is ongeveer gelijk aan twee jaarinkomens van de familie van die vrouw...

Zoals steeds in september komen er weer veel nieuwe kinderen en jongeren met een beperking aankloppen... op zoek naar therapie of opvang omdat ze in de gewone school niet de gepaste begeleiding en zorg krijgen. En eergisteren deed ik de intake van een baby'tje van 11 maanden met ernstige gevolgen door te veel worden na een slechte bevalling. Hij kan zijn hoofdje nog niet rechthouden. En hij ziet en hoort niet goed... alles omdat dokters hun best niet deden bij de bevalling... Zijn papa en mama, 22 en 23 oud, hielden, maar willen ook vastberaden het allerbeste voor hun kind... We zijn dus weer op weg... geen tijd om ons oren te laten hangen, vol goede moed en courage voor een nieuw mooi schooljaar.

Ik wens dit ook voor jullie allemaal, of je nu wel of niet naar school of werk mag of moet: 't allerbeste voor iedereen.

Inge.

PS: Nog even jullie aandacht voor de aankondigingen in deze nieuwsbrief:

Ik kan jullie het **ontbijt van Medihulp** warm aanbevelen en zal er zelf in gedachten bij zijn op de dag van het klaarmaken ervan, met mooie herinneringen aan het samenzijn in Kortrijk vorig jaar. **En het optreden van Septyn in Moorsele** is ook een mooie gelegenheid om samen te zijn, met mooie muziek en koffie en taart die zeker lekker zal zijn. Geniet ervan, zou ik zeggen!

Ecuador, wat een Land

Verslag van een inleefreis

*Twee-en-twintig jonge mensen op inleefreis in en rond Tapori.
Evenveel keer een andere kijk op dezelfde realiteit en een evenveel keer een eigen beleving.
Hieronder een (kleine) selectie uit hun ervaringen.*

Op 2 juli kwamen we aan in Ecuador, moe maar met heel veel goesting om aan ons avontuur te beginnen. Na een warm welkom bij Inge en een stevig ontbijt gingen we voor de eerste keer naar Tapori. Iedereen was er zeker van dat we hartelijk ontvangen zouden worden, maar van zo'n ontvangst had ik niet eens durven dromen. Iedereen lachte naar ons en was super vriendelijk. We kregen er allemaal een petje met onze naam erop waarna we allemaal spelletjes speelden. Volgens mij hebben we meer gelachen dan gespeeld. Dat is iets wat mij de eerste dag al meteen was opgevallen, iedereen lacht en ziet er gelukkig uit. Hun lach is ook zo aanstekelijk! Ook al verstond je de mensen niet, je kreeg er toch spontaan een lach van op je gezicht. Dat is ook één van de dingen die mij erg is bijgebleven. Als mensen nu zeggen: "Vertel eens iets over de mensen van ginder", dan zeg ik direct dat de mensen zo goed als altijd lachen, zelfs met de kleinste dingen. (Elise)

De eerste werkdag in Tapori was voor mij persoonlijk één van de meest pakkende momenten van de reis. Omgaan met de kleine kindjes in Tapori en hun proberen te begrijpen. Samen spelen en lachen om kleine dingen. De tranen stonden mij in de ogen. De sprankelende ogen van de kinderen toen we samen met een ballon speelden. Dat zal ik nooit meer vergeten. (Marie)

Het was enkel een voormiddag, maar toch zorgen de begeleiders ervoor dat iedereen wel betrokken is. Zo was er ook een jongen, Adonis, hij was blind dus kon hij niet meedoen met het voetbal. Maar op een bepaald moment kreeg hij toch de bal. Hij nam hem in zijn handen en gooide hem weer weg. Zo kon hij ook 'deelnemen' aan het spel. Ik zei hem dat hij het heel goed had gedaan en toen werd hij er zo blij van. Dat was echt mooi om te zien. (Indra)

Ecuador, wat een Land

Verslag van een inleefreis

Henry was voor mij een jongen die er uit sprong. Al vanaf de eerste dag in Tapori was hij mijn maatje en was hij blij om mij te zien. En omgekeerd was ik natuurlijk ook blij om hem te zien. Hij heeft het syndroom van Down maar dat houdt hem niet tegen om te dansen, knuffels te geven, te lachen en plezier te maken. Zijn lach en liefde werken aanstekelijk en waren prachtig om te zien. (Marthe)

Elke dag in Tapori eindigde met een gesprek met Inge en vaak ook met één van de mama's van Tapori. Die gesprekken en verhalen waren enorm aangrijpend en inspirerend. Hoe ze al heel hun leven vechten voor hun kinderen en familie vanuit liefde. Vanwaar de mama's moed en doorzettingsvermogen halen is een vraag voor mij. Maar voor hun is het doodnormaal. Zo'n sterke vrouwen had ik voordien nog nooit zo bewust ontmoet. Chapeau! Zij verdienen alle geluk en respect van de hele wereld. (Marie)

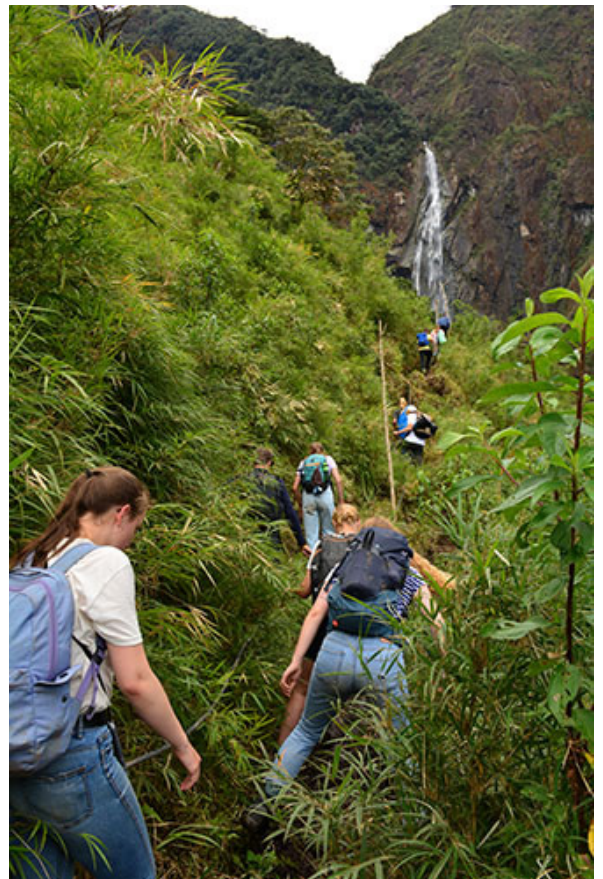
Iedereen heeft wel eens een lastige dag toch? Wel, ik heb op reis in Ecuador geleerd dat ik absoluut niet te klagen heb. We kregen vele verhalen te horen, maar eentje is me heel erg bijgebleven: het verhaal van Jenny. Jenny is een jonge mama van 3 zoontjes. Één van haar zoontjes heeft een zware beperking. Ze vertelde dat hij heel vaak weende en dat hij veel aandacht/hulp nodig heeft. Als ik haar zo hoorde vertellen, dacht ik: 'Amai zeg, dat moet ook wel niet gemakkelijk zijn.' Toen er iemand de vraag stelde wat ze doet op een dag dat het echt niet meer gaat, antwoordde Jenny: 'Dat heb ik nog niet gehad.' Mijn mond viel open, iedereen werd stil. Hoe kan iemand die zoveel verantwoordelijkheden heeft en amper tijd voor zichzelf zo sterk in het leven staan? Wow. Het leven als mama is niet altijd even gemakkelijk en zeker niet te onderschatten. Ik neem Jenny haar verhaal en haar vele moed zeker mee in de toekomst. (Kirsten)

Prachtige natuur in Ecuador. Van Quito in het noorden tot Guayaquil in het zuiden. Kleurrijke bomen, oneindig verre velden, speciale planten en niet te vergeten de imposante vulkanen, Chimborazo en Cotopaxi. Toen we 's avonds met de bus voorbij de Chimborazo reden vielen mijn ogen bijna uit mijn oogholten. Het was zo mooi, niet alleen de vulkaan zelf maar ook gewoon het landschap. Het was een oneindig ver woestijnlandschap. Het was alsof ik mij plots in een nieuwe wereld bevond. Die berg die zoveel macht uitstraalt. De berg die zoveel kracht geeft aan Ecuador. Elke dag werd ik overspoeld met prachtige natuur. Bart zei altijd "oh mo zo schone dat da ier is zeg" "mo vint toch". Dit weerspiegelt dan ook perfect deze fantastische reis. (Staf)

Donderdag 14 juli, de zotste dag van heel de reis. We maakten ons klaar voor een wandeling van 4u30m. Stevig ontbijt en wandelschoenen en we waren vertrokken. We reden met een open bus naar onze startplaats voor de Ruta del Contrabando, een tocht van 13 kilometer naar beneden. Prachtige natuur en watervallen deden onze ogen smelten. Op een bepaald moment was er een splitsing waar sommigen de normale weg namen naar het dorp en de andere via een waterval en rivier naar beneden gingen. De gids zei: "het is maar 10 minuten extra", een uitspraak die ik niet rap zal vergeten. Het pad begon eerst modderig, een voorproefje. Dan kwam het echte klimmerswerk aan te pas. We moesten via een steile rots naar beneden zien te komen. Vasthouden aan takken en rotsen om heelhuids beneden te geraken en gelukkig is het ook iedereen gelukt. De derde hindernis was dat we twee keer een rivier moesten oversteken. Schoenen uit en we banen ons een weg door de rivier richting de plaats waar we de andere groep gingen ontmoeten. We kwamen aan en er was niemand. We hadden dan maar besloten naar het dorp te wandelen, onze finale bestemming. Als kers op de taart begon de aarde onder onze voeten te trillen, een aardbeving! De gids was al een eindje verder aan het wandelen om auto's te halen die ons naar het dorp konden brengen. Iedereen was doodop. (Marthe)

Tal van prachtige beelden staan voor altijd op mijn netvlies gebrand. De natuur blies me vanaf dag 1 omver. Verschillende klimaten allemaal samengedrukt in het Ecuadoraanse grondgebied, bewoond door meerdere culturen die elk hun inbreng hebben in de maatschappij. Ik was aangenaam verrast hoe extravert en omarmend de bevolking ons ontving ondanks de taalbarrière. (Tim)

Ook de jeptocht in mijn geheugen blijven hangen. Ik vond het zalig om achterin de kofferbak te zitten en terwijl van het prachtige uitzicht te kunnen genieten. De kans dat ik ooit nog zo'n uitzicht zal mogen aanschouwen is volgens mij zeer klein. Daarnaast was het ook zalig om in openlucht onder de sterrenhemel te rijden toen de avond begon te vallen. (Isabeau)

Ecuador, wat een Land

Verslag van een inleefreis

In de eerste week kreeg ik de kans om met Joey te werken. Joey is een doof kindje. Bovendien is hij zo goed als blind. Mijn eerste uitdaging was een dans met de hele groep. Al rap ging Joey zitten om zijn schoenen en kousen uit te doen. De volgende uitdaging stond klaar: zijn schoenen en kousen terug aandoen. Tijdens de rest van de dans koos hij ervoor om op de glijbaan te spelen. Niet te geloven maar zijn oriëntatie is veel beter dan die van mij.

Hierna deden we enkele "spelletjes" binnen. Joey was het al rap beu. Hij begon rond te wandelen in de klas. Toen ik hem terug wou begeleiden, trok hij zich op aan mijn nek. Het speciale eraan was dat hij begon te spelen met mijn haar. Als laatst mocht ik een soort massage geven. Het was een vermoeiende ochtend, maar ik ben zeer blij dat ik heb mogen meemaken.

Het was een toffe ervaring voor mij en het mocht gerust enkele dagen langer duren (Chinouk).

Onze reis had ook enkele avontuurlijke activiteiten. Zo hebben we de berg de Papallacta getrotseerd. Naar boven ging het goed, iedereen volgde zijn eigen tempo en was blij toen hij boven aankwam. Echter moest het echte werk toen nog beginnen. De afdaling werd ingezet doorheen regen en wind. Een pad was er niet echt en we zaten wat met klamme handjes van de kou. Het was mooi om te zien hoe iedereen elkaar hielp om de tocht tot een goed einde te brengen. (Noa)

Nog iets dat ik zeker nooit meer zal vergeten is onze wandeling die we maakten in het Nationaal Park Cayambe-Coca. Ook al waren er een aantal klachten van het tempo waardoor we een zeer grote vertraging hadden kunnen we fier zijn op onszelf. Boven op de berg zijn er zeker en vast een aantal die hun grenzen verlegd hebben. Ik ben geen fervente wandelaar maar vanaf nu zal ik zeker meer gemotiveerd zijn voor deze soort activiteiten. Dit is nog iets die ik over mezelf ontdekte in Ecuador. (Lucas)

Het tofste moment van de reis vond ik zwemmen in het amazonewoud.

De meesten hadden wat schrik om erin te springen, maar eens in het water was het zalig.

De zonsondergang, het uitzicht en die bende om me heen maakten het een geslaagd moment. Achteraf zochten we nog naar kaaimannen in datzelfde water en ik ben nog steeds opgelucht dat ik niet ben opgegeten (Noa)

We waren in het Amazonewoud, op weg met de kano's naar wat de gidsen de 'Laguna Grande' hadden genoemd, wanneer de wereld plots onwerelds leek. Rood, oranje, geel, blauw en misschien zelfs een vleugje paars. De prachtigste, meest adembenemende zonsondergang die ik ooit had gezien. Bovendien was er dan ook nog eens de weerspiegeling op het meer. We hadden ook de kans om onder deze verbluffende hemel te zwemmen, wat het echt helemaal af maakte. Enkele momenten later stonden we alweer met onze tenen in de modder op zoek naar kaaimannen... (Ans)

Ik wist al op voorhand dat Ecuador een reis was om nooit te vergeten. Maar besepte vooraf absoluut niet dat er zoveel variatie te zien was. We hebben vele uitersten gezien. Bergen en strand, sneeuw en stralende zon, natuur en cultuur,... een heleboel hoogtepunten meegemaakt, zoals het regenwoud, Isla de la Plata, de alpaca's in Casa Condor,... Ik heb geen beetje spijt dat ik ervoor koos om dit avontuur aan te gaan, want Ecuador heeft alles behalve teleurgesteld. Integendeel, het was nog zoveel mooier dan dat ik al had verwacht. (Evi)

Ik zal heel veel onthouden van wat ik heb mogen meemaken in Ecuador, maar vooral van in Tapori zelf. Dat vond ik nu misschien wel het leukste van de hele reis. Toen we in Tapori binnen kwamen, werden we al direct zeer hartelijk ontvangen. Iedereen was zo vriendelijk. Het was heel leuk om er te mogen meehelpen. Het eten was er ook altijd heel lekker. Als ik nog eens zou mogen en kunnen gaan zou ik dat zeker doen. (Indra)

Ik heb heel veel mooie dingen beleefd en mooie verhalen gehoord tijdens ons klein weekje in Tapori. Maar er zijn twee dingen die me echt zijn bijgebleven en die me toch hebben laten nadenken over mijn eigen leven en manier van leven. Geluk is daar niet de definitie van geld. Geluk is bij je familie zijn, geluk is een gezonde familie, geluk is je kinderen een goede educatie geven. Het geluk zit in de kleine dingen en die kan je bij elkaar vinden. Ook heb ik nog nooit in mijn leven zoveel dankbaarheid gezien, zelfs van de kindjes. Ze konden zichzelf moeilijk verwoorden, dus je wist ook niet of ze het leuk vonden of niet. Een lach op hun gezicht kunnen toveren was mijn enige doel. Een lach van hen raakt je echt in het hart. Ook de knuffels die ik kreeg zal ik nooit vergeten. Ooit ga ik er terug naartoe. De dagen in Tapori zal ik NOOIT vergeten. (Laura).

Overall waar we kwamen waren alle mensen enorm dankbaar en behulpzaam. We werden in de watten gelegd op alle vlakken. We hebben het vaak koud gehad, maar de warmte van de locals was hartverwarmend. Niets was hen te veel. Van tante Miche die elke dag ons bed opmaakte en met ons meewandelende naar het huis van Inge, over de verplegers in tapori, tot de lokale bevolking in de Andes en het regenwoud die lekker eten voor ons maakten en voor de nodige tekst en uitleg zorgden als we iets bezochten. Dankjewel! (Marthe)

Ecuador, wat een Land

Verslag van een inleefreis

Vier leerkrachten hebben de inleefreis begeleid. Ook bij hen liet alles een diepe indruk na.

Over Taporí = "liefde"

Drie weken Ecuador met een groep jonge mensen. Wat een belevenis. Wat een ervaring. Hoe kan je dat in een stukje tekst samenballen....? Dat is echt geen makkelijke klus. We beleefden er zoveel verschillende avonturen, we bewonderden er veel prachtige vergezichten, we ontmoetten er elke dag superinteressante mensen. Teksten, dagboeken, impressies? Massa's!! Foto's? Duizenden, telkens met een eigen verhaal.

En toch... Toch is er voor mij één woord dat me heel sterk blijft en dat de reis, de ervaring en de ontmoeting met Inge kan samenvatten. Ik gebruikte het ook al bij ons afscheid ter plaatse: **LIEFDE**.

Liefde kennen we allemaal als begrip en als gevoel. Gelukkig kunnen we zeggen dat we allemaal in de loop van het leven wat liefde hebben gevoeld, liefde hebben ervaren. Niemand kan opgroeien zonder de liefde. En toch... Liefde is niet iedereen zomaar gegeven. Het is geen gratis woord, liefde ligt niet op straat te rapen... en je loopt er ook niet mee te koop...

Maar een mens zou over dit laatste gaan twijfelen als je een aantal dagen te gast bent bij Inge thuis, als je met haar meetrekt naar Taporí en als je haar volgt in haar dagelijkse bezigheden. Want daar is liefde omnipresent. Ik verklaar me nader.

Inge trok jaren geleden naar Ecuador, de liefde achterna (of tegemoet). Heerlijk om te zien hoe zij en Saulo, nog steeds hand in hand door de straten van Quito lopen. Prachtig hoe de liefde voor elkaar nog steeds blinkt in hun ogen als ze bij elkaar zijn. Knap, die hand op een schouder van de ander bij een goed gesprek. De humor, de lachjes, alsof het nog steeds een prille liefde is. Hun liefde voor elkaar is nog steeds springlevend.

Zelf heb ik best wat broers en zussen die ik heel graag zie, maar de manier waarop die vier zussen (Sarah, Lien, Elisa en Amélie) ten huize Diaz-Debrouwere met elkaar babbelen, lachen, gibberen, kwebbelen, tateren, onnozel doen, ... Dat is zusterliefde.

Liefde was overal. Er was vaderlandse liefde als Sarah over haar land sprak, het verhaal vertaalde van de Indigenas. Wat een passie en gedrevenheid. Er was verliefdheid als het vriendje van Amélie aan de voordeur stond. Je voelde de liefde voor het volk. De dankbaarheid van de dochters van Inge en Saulo tegenover de mensen in de plaatselijke hotels en dorpjes was groot. Maar hun hart was ook groot voor ons: hoe ze ons, vreemde Vlamingen, in hun hart sloten en er alles aan deden om ons in de watten te leggen. Ladies, nog eens een dikke merci voor de hartelijke liefdevolle way of life waarmee jullie ons besmetten. Door jullie houden wij van Ecuador.

En tot slot, last but not least: de onuitputtelijke bron van liefde in Taporí. Ik maak van Taporí een letterwoord en kan zonder problemen aan elke letter een begrip koppelen.

T = Top

Taporí was voor elke deelnemer aan de reis een topervaring. Het deed iedereen even nadenken over het eigen luxeleventje, een confrontatie met onszelf, even wat existentialisme!! Waw!

A = Allesomvattend

Taporí gaat tot op het bot. Het raakt je. Je wordt er dooreengeschud van kop tot teen door de ontmoetingen, de verhalen, de warmte, de gastvrijheid. Het ontroert je enerzijds, maar het geeft je tegelijkertijd een injectie energie van jewelste. Bedankt!

P = Positiviteit

Taporí is positief. Taporí was heel erg aangenaam. Je voelt dat je er welgekomen bent, iedereen gelijk, geen kapsones. Taporí is een beetje de hemel op aarde voor de kinderen en de patiënten, voor de medewerkers en tot slot evenzeer voor ons, vreemde gasten die er even passeerden. Sjiek!

O = Openheid

Taporí is open. Kinderen komen je onbevangen tegemoet gelopen. Een glimlach van het ene tot het ander oor. Blijheid, lachen, een open blik. Mede-

werkers van Taponi begroeten je vol enthousiasme en dankbaarheid. We voelden er ons direct heel erg welkom. Taponi is één grote familie. Iedereen praat met iedereen: jong met oud, groot met klein, therapeut met patiënt, dokter met hoogzwangere mama en partner... Incredible!

R = Rust

Taponi is ook een oase. Een vaste structuur voor mensen die het moeilijk hebben. Een rustpunt in de drukte van het bestaan, in het strijden om te overleven. Het biedt houvast aan kinderen, aan gezinnen, aan een hele gemeenschap van mensen. Taponi is voor deze mensen 'thuisgekomen'. Knap werk.

I = Inge

Inge zal, in haar bescheidenheid, zeggen "dat ze maar

een klein radartje is in de grote machine van Taponi". Ik heb gezien dat Inge een zeer groot tandwiel is in het geheel. Hoe? Ik zag weer dat blinken van de ogen en die hand op een schouder bij een babbel met een zwangere vrouw. Ik begreep de humor over de grens van talen heen. Het dienend leiderschap dat Inge uitstraalt, werkt aanstekelijk bij de andere medewerkers. Haar zorgende aandacht voor baby's, kinderen, jongeren, volwassenen... Inge is één en al warmhartigheid. Prachtig!! Machtig!!

Na meer dan 20 internationale reizen, inleefreizen en bouwkampen heb ik nergens de liefde zo concreet, zo mooi, zo eenvoudig makkelijk gezien als tijdens deze reis. Bedankt!!

Wim Deheegher

Over "luxe"

Het woord "luxe" beschrijft de Van Dale als 'weelde, overdaad, niet alledaagse dingen die gebruikt worden voor persoonlijk genot'. Maar soms is luxe ook iets totaal anders, denk ik.

Ouders die de kans geven aan hun kind en het vertrouwen aan ons om naar de andere kant van de wereld op 'inleefreis' te gaan. Het samen zijn, zelfs zonder een woord te wisselen, elkaar verstaan en tot rust komen. Zou dit ook een invulling kunnen zijn van luxe?

De beloning van mooie en warme herinneringen. Genieten van de natuur, of de stilte om je heen en binnen in jezelf. Luxe?

Na weer eens een fijne dag kunnen genieten van een heerlijk bereide maaltijd. Weeral kip voor ons, luxe voor een ander? Geluk - pech - luxe - normaal?

Al die fijne ontmoetingen onderweg, met gesprekken die er echt toe doen. Vrijheid van bewegen, spreken, vrijheid van ontmoeten. We beschouwen het als een vanzelfsprekendheid, maar... dit is een luxe.

Afzien in de kou, een lange wandeling waar maar geen einde aan lijkt te komen en dan: gewoon, een dorpel om op tot rust te komen, een fles water delen... Ik dacht dat een lederen salon luxe was?

En dan dat kind, recht gehouden met riemen in een aangepaste stoel. Niet voor één dag, maar voor altijd. Afhankelijk van anderen. Taponi is voor mensen uit de streek een Godsgeschenk. Enkele dagen lang draaien we ook een beetje mee met onze leerlingen bij Taponi. Ervaringen en herinneringen die je steeds blijft meedragen.

Geboren worden op de juiste plaats, de juiste tijd, de juiste omstandigheid? Leren van een kind dat een schildpad meer van de weg weet te vertellen dan een haas? Op zulke momenten besef je dat wat je aangeboden krijgt op inleefreis precies is wat je nodig hebt: soms een uitdaging, soms een luxegeschenk.

Wij enkele weken in ons busje, zij in hun grijs huisje. Maar ook ontdekken dat huisjes soms gekleurd worden door de mensen die er wonen: geen Van-Dale-luxe ten huize Inge & Saulo, maar een ongelofelijke familiewarmte en gastvrijheid. Genegenheid, oprechtheid, het gemeend meevoelen, de vriendschap die je kan en mag ervaren, de weg die we samen volgden in Ecuador, heeft iets unieks en is eigenlijk met geen woorden te beschrijven. Luxe met een grote L!

Koen Degrande

AMIGOS DE TAPORI INVITEERT “OP DE KOFFIE MET DUO SEPTYN” T.V.V. “TAPORI ECUADOR”

SEPPE VANDE WALLE ACCORDEON - TIJN HUYLEBROECK PIANO & GITAAR.
ZONDAG 23 OKTOBER 2022
OC DE STEKKE SINT-MAARTENSPLEIN 12 MOORSELE

OM 14.00U KOFFIE / THEE MET TAART.
OM 15.00U OPTREDEN TOT 17.00U
MET EEN PAUZE.
STAND met ARTISANAAT
GEZELLIGE BABELS BIJ EEN DRANKJE.

VOORAF INSCHRIJVEN BIJ AGNES BRUNEEL. abruneel@scarlet.be of 0486/ 25 38 27
KOFFIE, TAART EN OPTREDEN €12,00 PER PERSOON,
KINDEREN TOT 12 JAAR OPTREDEN GRATIS / TAART EN DRANKJE € 6,00

OVERSCHRIJVING MET VERMELDING VAN AANTAL PERSONEN/ KINDEREN.
OP NAAM VAN AMIGOS DE TAPORI BE 35 5230 8090 3937

WIJ, “AMIGOS DE TAPORI”, ZIJN BLIJ MET JULLIE AANWEZIGHEID
EN STEUN VOOR ONS PROJECT: “TAPORI ECUADOR”

Jaarlijkse actie van Medihulp
Elk jaar gaat een deel van de opbrengst naar Tapori

ONTBIJT!
16 oktober 2022

*Je nog even omdraaien
Genieten van je warme bed
In alle rust, zorgeloos,
nog even knuffelen
Niet naar de bakker voor een keer
Je zalig laten verwennen*

Woon je in Aalbeke, Avelgem, Bavikhove, Bellegem, Beveren-Leie, Bissegem, Dadizele, Deerlijk, Desselgem, Geluwe, Gullegem, Harelbeke, Heestert, Heule, Hulste, Ingoogem, Kooigem, Kortrijk, Kuurne, Lauwe, Ledegem, Lendeledede, Marke, Menen, Moen, Moorsele, Moorslede, Oostrozebeke, Otegem, Outrijve, Rekkem, Rollegem, Rollegem-kapelle, Stasegem, St.Denijs, St.Eloois-Winkel, Vichte, Waregem, Wervik, Wevelgem of Zwevegem?
Dan kan je inschrijven om je pakket thuis te laten bezorgen.

MEDIHULP

Zorgt voor uw gezond ontbijt

**Zondagmorgen
16 OKTOBER 2022**

zorgen we voor ovenverse
koeken voor jong en oud, boter,
vers gebrande koffie, confituur,
choco, yoghurt, fruit en nog tal
van lekkers...

En voor de kindjes
uiteraard een verrassing.

VOOR 8u30 bezorgen we dit
gezonde ontbijt aan de deur bij
jou of bij oma, opa, tante, vriend
of vriendin, of gewoon iemand
die je eens wil verrassen,
zomaar...

PRAKTISCH gelieve vòòr 7 oktober 2022
online in te schrijven via www.medihulp.be
Lukt het niet dan kan je een mailtje sturen
naar info@medihulp.be of bellen naar
0486/244536, waarna we je verder helpen.
Alle info omtrent onze vereniging en de
gesteunde projecten:

WWW.MEDIHULP.BE

We bellen niet aan, tenzij anders vermeld op het inschrijvingsformulier
op de site. Bij regenweer: plaats een emmer aan de voordeur, zodat wij
het pakket eronder kunnen deponeren.

Het infonummer op 16 oktober is 0479/32.22.92

Vogel van papier

Vragen of opmerkingen bij
De ouders van Inge:

Etienne en Brigitte Debrouwere-Allegaert
Weststraat 48 - 8770 Ingelmunster

Telefoon: (051) 69 44 20

edebrall@telenet.be

vrienden.vantapori@gmail.com

HOE INGE CONTACTEREN ?

Calle de 11 febrero y Espejo s n
Zambiza - Quito -Ecuador
Tel 00 59 32 288 62 29
Mobiel + 593 988 25 04 39

Tel 00 59 32 288 62 29

De naam “**Tapori**” komt uit India. Hij wordt gegeven aan straatkinderen die zonder enig houvast of ondersteuning van familie of ouders, in riolen en treinstellen, op verlaten terreinen samen hun lot in handen nemen. Ook wie fysieke of mentale beperkingen heeft, blijft een volwaardig lid van de groep. Wie behendiger is en meer eten te pakken krijgt... kan meer delen met wie dit niet kan: een mooi en zuiver voorbeeld van “solidariteit”.

TAPORI - ECUADORIAANSE VERSIE - VANDAAG:

Wat is Tapori ?
Info en Video op

www.vogelvanpapier.be

Met fiscaal attest : **vanaf 40,00 € per jaar**

BE66 7380 3734 7143 / KREDBEBB

Kontinenten vzw — Potterierei 72—8000 Brugge - 470/85.05.31

vzw Kontinenten behoudt 5% van het gestorte bedrag voor de administratieve tussenkomst.

Vermelding: Inge Debrouwere – Tapori - Ecuador

Voor een correct attest:

Naam en voornaam vermelden zoals op uw identiteitskaart
Rijksregisternummer in de mededeling

Zonder fiscaal attest :

BE85 0832 5208 3906

Vriendengroep Tapori

Vermelding: Project Tapori

Al de gelden die op deze rekening terecht komen, worden volledig ter beschikking gesteld van Tapori.

Wil je zelf ook de vierdepijlerwerking van Tapori ondersteunen en bekendheid geven , heb je contacten bij instanties die verantwoordelijkheid dragen in derde- en vierdewereld ondersteuning, of ken je iemand die hierin geïnteresseerd is, laat het ons vooral weten op edebrall@telenet.be of 051/69.44.20(ouders van Inge)